

ren med reklameflyvere langs de fleste af de danske kyster, og vil ministeren i bekræftende fald tage initiativer til at stoppe denne kommercielle luftforurening?»

Begrundelse

Man skal ikke forbyde alle former for sjov markedsføring. Det vil gøre livet alt for trist. Derfor bør man heller ikke have noget imod, at eksempelvis fotofirmaet Fuji som en éngangsforeteelse får tilladelse til at overflyve København med en zeppelin. Men hele sommeren er de danske kyster dag efter dag – ofte flere gange – blevet hærget af diverse sportsfly med reklamebannere for underlødige fødevarerprodukter. Ud over at denne færdsel larmer og medvirker til den alt for store CO₂-forurening, mener spørgeren, at denne færdsel er med til at øge den kommercielle forurening af det moderne menneskes omgivelser. Man fodres med reklamer i alle medier, på busser og tog, på gader og stræder og langs veje m.v., og nu kan man altså heller ikke færdes i naturen uden at skulle udsættes for pågående reklamer. Socialistisk Folkeparti mener, at denne form for markedsføring bør reguleres, hvis det ikke er muligt i dag. I naturbeskyttelsesloven er luftrummet godt nok ikke tilgodeset med eget kapitel, men i § 21, der omhandler friluftsklamer, står der eksplicit: »I det åbne land må der ikke anbringes plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklame- og propagandaøjemed.« Samtidig understreges det i Karnovs fodnote nr. 110 til § 21, at »Reglen . . . har altid været administreret stramt – en praksis der efter bemærkningerne . . . forudsættes videreført uændret . . ., hvorefter beskyttelsen »af det åbne land mod unødige reklamer er et centralt led i loven«.

At man ikke ønsker unødig støjforurening ved de danske kyster, ses også afspejlet i lovens § 29, der regulerer færdslen på søterritoriet. Den har senest udmøntet sig i to stramme bekendtgørelser fra miljø- og energiministeren (nr. 611 af 4. juli 1994 og nr. 226 af 3. april 1995), der på det nærmeste forbyder brug af vandscootere i Danmark.

Svar (12/9 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Mange vil være enige med spørgeren i, at reklameflyvning – efter omstændighederne – kan være generende. Der findes ikke bestemmelser i Miljø- og Energiministeriets lovgivning, der regulerer reklameflyvning. Reklameflyvningen er derimod reguleret i politivedtægterne i visse politikredse.

Justitsministeriet har i en cirkulæreskrivelse af 17. juli 1995 opfordret til, at det i de enkelte politikredse overvejes i politivedtægterne at indsætte en bestemmelse, hvorefter reklameflyvning, kunstflyvning og konkurrenceflyvning kun må udføres efter forudgående tilladelse fra politiet.

I lyset heraf mener jeg, at vi skal give den fornødne tid til at se, om ikke en regulering via politivedtægterne vil vise sig at kunne forebygge de lokalt forekommende støjgener fra reklameflyvning og endvidere forhindre en udhuling af naturbeskyttelseslovens forbud mod stationære reklamer i det åbne land.

Spm. nr. S 2510

Til sundhedsministeren (31/8 95) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål nr. S 2412 oplyse, hvad ministeren har gjort for at sikre, at forsikringsselskaber ikke kræver alle journaloplysninger udleveret i skadessager, som beskrevet i Morgenavisen Jyllands-Posten den 16. august 1995, eller om ministeren i givet fald påtænker et initiativ som følge af bl.a. artiklerne i Morgenavisen Jyllands-Posten?»

Begrundelse

Patientjournaler indeholder ofte så private oplysninger, at de skal sikres optimal diskretion. Fuld adgang til disse skal kun være mulig for patienterne selv, deres nærmeste pårørende, betroet tredjeperson og relevant sundhedspersonale. Der bør derfor gribes ind over for de forsikringsselskaber, som har krævet og fået fuld journalindsigt, selv om det ikke har været nødvendigt.